

J. Lebrat

De genade van God, die heil aanbrengt

Titus 1 - 3

De genade is niet zoals de wet, die alleen voor een bepaald volk was bestemd; de genade is verschenen voor *alle* mensen. Zij biedt geen beloften en aardse zegeningen aan, onder voorwaarde van gehoorzaamheid. Maar de genade brengt ons wat alle mensen nodig hebben, en wel het heil van God, dat zelfs geschikt is voor de toestand van de ellendigste zondaar – om hem daarvan te verlossen en hem tot God te brengen door middel van een voor hem volbracht werk. De genade openbaart het hart van God, God Zelf in liefde: een Heiland-God, die aan alle mensen heeft gedacht om hen te redden. God is een Heiland-God, omdat alle mensen verloren zijn en er van hen niets goed te verwachten is. Daarom moet God Zelf alles doen en het heil ook kenbaar maken.

Titus 1

Als God de zondaar wil redden, die dood in zonden en misdaden is, moet Hij dat kunnen doen overeenkomstig Zijn wezen, zodat Zijn hart erover voldaan is. Hij openbaart Zijn gedachten, Hij openbaart Zichzelf. Het Woord van God brengt ons deze openbaring, die het geloof aangrijpt. Dit wordt hier genoemd 'het geloof van de uitverkorenen van God' (1:1). 'En de kennis van de waarheid, die naar de godsvrucht is'.

'Uw Woord is de waarheid' (Joh. 17:17). Het Jodendom gaf de volle openbaring van Gods hart niet. Maar de natuurlijke mens wil noch kan zich onderwerpen aan de openbaring van God, hoewel hij het moet doen. God openbaart Zichzelf door

middel van Zijn Woord, en door Zijn genade in Jezus. Hij toont Wie Hij is, wat Hij heeft gedaan en wat Hij van plan is te doen – waarvan het geloof geniet.

De betrekkingen van de christen met God zijn gebaseerd op de grondslag van de genade; niet op onze eigen verantwoordelijkheid, waaraan wij ieder ogenblik te kort kunnen schieten en zo de plaats verliezen die wij innemen. Genade brengt ons in relatie met God om te genieten van Wie Hij is, geopenbaard in Christus, en wat Hij ons leert uit het Woord. Deze kennis van God vormt ons geluk, onze vreugde en vrede, en verbindt ons hart aan God door het genot van de liefde van God waarvan wij de voorwerpen zijn. 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon die in de schoot van de Vader is, die heeft Hem verklaard' (Joh. 1:18). Aan deze relatie ontleent de christen in zijn hele leven verantwoordelijkheid.

'De waarheid is naar de godsvrucht' (1:1), waardoor wij volmaakte rust genieten in de tegenwoordigheid van God en vrede met Hem hebben. De waarheid trekt het hart aan en wint het door banden van liefde; ze vormt ons in een leven van afhankelijkheid en gehoorzaamheid, zonder welke er geen blijdschap is. De tegenwoordigheid van God, het besef van Zijn tegenwoordigheid in het hele leven en in elke bijzonderheid, doet ons enigermate de atmosfeer van de hemel ervaren. De toekomstige wereld naar Gods gedachten, zoals die aan Christus onderworpen zal zijn, wordt ons door het Woord ook geopenbaard, door een 'God die niet kan liegen' (1:2).

Het Woord richt onze blik, ons hart en onze gedachten op 'de hoop van het eeuwige leven dat God die niet kan liegen, beloofd heeft voor de tijden van de eeuwen'. De hoop is verbonden met de eeuwige raadsbesluiten van God en de belofte ervan is gedaan 'in Christus Jezus', Die het Middelpunt van alle raadsbesluiten en gedachten van God is, in Wie alles volbracht zal worden. God heeft ons deel eraan gegeven. Het Woord van God zegt hier wat het raadsbesluit van God was vóór de tijden van de eeuwen en hoe wij eraan deel krijgen; wat het voornemen van God met ons was, vóórdát er een wereld bestond waarin de regering van God zich kon ontwikkelen.

God heeft aan ons gedacht om ons nieuw leven te geven overeenkomstig Zijn onveranderlijke natuur, hoewel wij arme gevallen schepselen zijn. De mededeling van deze plannen van genade t.a.v. ons werd aan de Zoon gedaan. Door het Woord, in de tijd gegeven, vernemen wij hoe wij aan het eeuwige leven in Christus deel krijgen. Die genade is pas geopenbaard 'op Zijn eigen tijd' (1:3), toen de Zoon op aarde was gekomen en de mens zijn laatste woord van boosheid en haat jegens God had gesproken door Hem te kruisigen. Dat is de droevige maar ware openbaring van zijn toestand. Op het kruis is echter het werk volbracht waardoor

God voldaan, ja, verheerlijkt is. Opgewekt uit de dood door de heerlijkheid van de Vader en verhoogd aan Gods rechterhand in de hemel, zullen in en door Christus alle raadsbesluiten van God in vervulling gaan.

De bijzondere opdracht door de prediking de belofte van het leven te verkondigen, werd aan Titus toevertrouwd (1:2). Door de dienst van Paulus hebben wij er kennis van en genieten wij van de genade, die nu in haar volheid geopenbaard is. De genade van God, die heilbrengend voor alle mensen is, brengt ons terug naar God, zoals Hij in Christus geopenbaard is. Zij toont dat God Zichzelf met onze zonden en met onze toestand heeft beziggehouden, dat Hij ons heeft liefgehad, hoe ver wij ook van Hem verwijderd waren. Zijn genade heeft ons teruggebracht tot God, opdat we niet alleen met Christus zouden zijn verenigd, maar ook volmaakt gelukkig zouden zijn in Hem. Wij verwachten nu de toekomstige eeuw, in afhankelijkheid en gehoorzaamheid, zoals passend is voor hen die Hem toebehoren. God wil dat Zijn tegenwoordigheid onze harten vervult en centraal staat in de betrekkingen met hen die ons omringen, in de relaties die Hij heeft ingesteld en die Hij erkent voor de tegenwoordige tijd.

Gods genade onderwijst ons om de goddeloosheid te verzaken (2:12), dus moreel geen deel te hebben aan het denken van de mens, waarin God niet voorkomt en waarvan Hij zelfs is uitgesloten – hoewel misschien het uiterlijke gedrag eerlijk en redelijk is volgens wereldse maatstaven. Wij verzaken ook de ‘wereldse begeerten’, de onverstandige wensen van het natuurlijke hart. Die worden nooit verzadigd, zijn altijd werkzaam, en hebben de mens van God verwijderd door zijn hart te bederven en hem te brengen tot wat tegengesteld is aan God. Deze begeerten onderwerpen de mens en leiden hem op de een of andere manier: namelijk ‘de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven’. Als de genade ons verlost van het kwaad, vormt ze ons ook praktisch voor het goede in ons gedrag. Dan beantwoorden wij aan de positie die wij hebben in het huiselijk leven, waarin wij ons iedere dag bevinden. Ze geeft ons niet alleen de leiding die nodig is, maar ook de tact, de bekwaamheid en het onderscheidingsvermogen dat ons dikwijls ontbreekt; wat aan de vervulling van onze dagelijkse plichten in geduld en volharding een heel bijzondere geur geeft.

Dat is de ‘gezonde leer’ (1:9), in tegenstelling met de taal van ‘weerspannige zwetsers en bedriegers, vooral zij die uit de besnijdenis zijn’. ‘Men moet hun de mond stoppen, daar zij hele huizen omkeren, door te leren wat niet behoort ter wille van schandelijke winst’ (1:10-11). Dit is een treurig en slecht werk, waarin de onafhankelijkheid en de eigen wil van de mens aan het licht komt. Het is twist verwekkend, daar waar orde en vrede en eendracht zouden moeten heersen.

Titus 2

De dingen die passen bij de gezonde leer zijn allereerst vereist bij hen die door hun leeftijd en ervaring in hun familie moreel gezag hebben, oudere mannen (2:2). 'De oude mannen moeten nuchter zijn, eerbaar, ingetogen, gezond in het geloof, in de liefde, in de volharding'. De mannen die deze hoedanigheid hebben, oefenen een goede invloed uit op heel de familie, waar zij een voorbeeld zijn van wat de waarheid voortbrengt 'die naar de godsvrucht is'. Zichzelf beheersend in rust en reinheid, zonder de invloed te volgen van wat het vlees opwekt: dit bewaart hen door de genade van God in het besef van Zijn tegenwoordigheid. Genietend van Zijn liefde zullen zij tegelijkertijd nuchter en eerbaar zijn. Hun levenservaring, de zorg van God die ze hebben ondervonden, maakt hen geschikt om aan allen goede raad te geven in het dienen van God en het vertrouwen op Zijn goedheid, door het morele gezag van een leven van godsvrucht, geloof, liefde en volharding. Zij kennen God geopenbaard in Christus en zij vertrouwen op Hem; zij kennen Zijn barmhartigheid en goedheid uit eigen ervaring in hun leven.

Zulke mannen weten dat God trouw is aan Zijn Woord en Zijn beloften vervult. Zij hebben geleerd om op Hem te wachten in de wisselvallige omstandigheden van het leven. Hun geloof, los van de invloed van ijdele menselijke gedachten, berust op Gods Woord alleen, op God Zelf. Dit geldt zowel voor de dingen waarin Zijn genade hen reeds heeft ingeleid, als voor de dingen die nog vervuld moeten worden en waarvan de vervulling afhangt van de trouw van God alleen.

Het voorbeeld van de oudere vrouwen (2:3), in hun gedrag in het huiselijk leven, is niet minder belangrijk. Dit kan een heilzame invloed hebben op jonge vrouwen, als zij de godsvrucht beoefenen, die behoedt voor natuurlijke neigingen: 'niet kwaadsprekend, niet verslaafd aan veel wijn'. Als het vlees wordt geoordeeld en in toom wordt gehouden, heeft de genade de overhand, waardoor wij in de goede relatie met God zijn gebracht. Door de godsvrucht worden wij niet alleen bewaard voor het kwaad, maar ook geschikt gemaakt om het goede in praktijk te brengen. Veel dingen zijn er dan te leren: 'hun mannen en kinderen lief te hebben' (2:4), met een liefde die naar Gods gedachten is!

Niet dat de natuurlijke liefde aan jonge vrouwen ontbreekt, want in de bijzondere vermaningen voor de vrouwen is dit de enige tekst in het Woord van God waar er sprake van is. Wat haar kan ontbreken, is het juiste ogenblik te vinden om die liefde op een passende manier te tonen, zoals het naar Gods gedachten is. De vrouw heeft bijzondere bekwaamheden om het thuis gezellig te maken; en als ze geleid wordt door de godsvrucht, zullen haar gaven goed gebruikt worden. Zij zal haar

voldoening vinden in het vervullen van haar taak, tot welzijn van man en kinderen. Als zij niet gelukkig is in haar dagelijkse taak en in dezelfde plichten, zal zij haar leven saai gaan vinden en afleiding zoeken, zodat zij haar taak zal verwaarlozen. Misschien zal dit haar wel op de voorgrond stellen, in plaats van zich te onderwerpen aan haar man, zoals het Woord van haar vraagt. Dan zal de vrede en de eendracht uit het gezin verdwijnen en kan het Woord van God gelasterd worden. Hoe moeilijk is het die dingen terug te krijgen, als ze eenmaal verdwenen zijn.

Enkele teksten uit het boek Spreuken:

- 'Bevalligheid is bedrieglijk en schoonheid vergankelijk, een vrouw die de HEERE vreest, die zal geprezen worden' (Spr. 31:30).
- 'Wie zal een deugdelijke vrouw vinden? Haar waarde gaat die van robijnen ver te boven. Op haar vertrouwt het hart van haar echtgenoot, en bezit zal hem niet ontbreken. Zij doet hem goed en geen kwaad, al de dagen van haar leven. Zij zoekt wol en vlas en werkt volgens de wens van haar handen' (Spr. 31:10-13).
- 'Huis en bezit zijn een erfenis van de vaders, maar een verstandige vrouw is van de HEERE' (Spr. 19:14).

Als het voorbeeld en de goede raad van een oudere vrouw invloed heeft op de familie en heilzaam is voor jonge vrouwen, hoe funest is dan een verkeerd voorbeeld en slechte raad! Dan wordt het hart niet opgewekt om te gehoorzamen aan de vermaning: 'Geliefde, volg niet het kwade na, maar het goede' (3 Joh. vers 11). Verkeerde raad en een slecht voorbeeld zal mogelijk de moeder en de kinderen verenigen om in opstand te komen tegen het gezag dat God aan de man heeft gegeven als de 'heer des huizes' en het hoofd van de vrouw. We zien maar al te vaak de wanorde die daaruit voortkomt. De vrouw is niet alleen verantwoordelijk voor de goede orde in het gezin naar Gods gedachten, maar zij draagt daartoe bij door de plaats in te nemen die de wijsheid van God haar heeft gegeven. En dat leert haar de genade.

De matigheid die de oude mannen siert, wordt ook de jonge mannen aanbevolen (2:6). De teksten in Gods Woord, die ons aansporen tot nuchterheid en ingetogenheid, doen ons het belang ervan beter begrijpen voor het christelijk leven:

- Volgens 1 Thess. 5:6 is het passend voor hen die 'van de dag zijn' om te waken en nuchter te zijn, want die dronken (bedwelmd, niet nuchter) zijn, 'zijn 's nachts dronken'.

- Volgens 1 Tim. 3:2 moet de opziener naast andere hoedanigheden ‘ingetogen’ zijn; hun vrouwen moeten ook ‘nuchter’ zijn (vs. 11).
- In 1 Petr. 1:13 staat: ‘Omgordt daarom de lendenen van uw verstand, weest nuchter en hoopt volkomen op de genade die u gebracht wordt bij de openbaring van Jezus Christus’.
- In 1 Petr. 4:7 staat: ‘Het einde van alles nu is nabij; weest dus bezonnen en nuchter tot gebeden’.
- In 1 Petr. 5:8 staat: ‘Weest nuchter, waakt; uw tegenpartij, de duivel gaat rond als een brullende leeuw, op zoek wie hij zou kunnen verslinden’.

De matigheid is een kenmerk van heel het christelijk leven en past in het bijzonder voor hen die meer op de voorgrond treden, met het oog op de dienst die zij doen. De jonge man, door zijn leeftijd geneigd tot lichtzinnigheid, ontvlucht deze verkeerde neiging door ingetogenheid, zodat geen smaad op het Woord van God wordt geworpen bij mensen die christenen alleen maar negatief willen zien. Gebrek aan ingetogenheid is de oorzaak dat we geen goede en wijze gedachten hebben over wat we moeten doen, of een juist inzicht in het gevaar dat we moeten vermijden; men wordt dan verwaand of roekeloos. Wat een getuigenis van de genade van God is een leven van afhankelijkheid van God, van heilige vrees voor het kwaad, waarin alles wordt vermeden wat ons van God verwijdert en het genot van Zijn tegenwoordigheid schaadt! Mooi is het voor een grijsaard, maar nog veel beter voor een jongeman, om zich te onthouden van alles wat anderen zoeken als een bron van genot op deze leeftijd. Men wil de bijzondere smaak najagen van mensen, wat het vlees opwekt.

Titus, zelf ook nog jong, had door zijn godsvrucht en trouw het vertrouwen van Paulus gewonnen. En hij had de opdracht om te leren ‘wat de gezonde leer past’, en te waken over de goede orde in het huis van God. Hij werd ertoe opgeroepen om zelf in alles een voorbeeld te zijn van goede werken. Als zijn gedrag geen aanleiding gaf tot kritiek en door God werd goedgekeurd, zou dat een bevestiging zijn van de ‘gezonde leer’. Zo zou het bewijs worden geleverd dat hij door de waarheid werd geleid, dat dit onderwijs goed was en hijzelf eraan onderworpen was, terwijl hij het aanpreef bij de gelovigen: ‘In de leer onvervalstheid, eerbaarheid, een gezond en onaanvechtbaar woord, opdat de tegenstander beschaamd wordt, daar hij niets kwaads van ons te zeggen heeft’ (vs. 8).

Wat een onderwerp ter overdenking, vooral voor hen die onderwijs geven! Ze moeten letten op hun gedrag, op hun taal, op de manier hoe zij onderwijs geven, teneinde ‘in de leer’ onvervalstheid en eerbaarheid te tonen. Een leven van afzondering van de wereld en het kwade, van godsvrucht, van gemeenschap met

God is noodzakelijk, zodat leer en leven zelfs voor tegenstanders een aanbeveling zijn en hen de mond stoppen. In 1 Petrus 3:16 staat: 'opdat in wat van u kwaad gesproken wordt als van boosdoeners, zij die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd worden'.

Laten we daaraan denken. Genade alleen kan ons hiertoe in staat stellen, zij alleen kan ons bewaren voor alles wat schadelijk is voor de leer. Door genade mogen we genieten van de gemeenschap met de Vader en de Heer Jezus, als we tegenover de boze plannen van de vijand een goed karakter naar Gods gedachten tonen in woord en daad.

Om de taak van slaven te verlichten – vaak veracht door mensen, onder een juk dat ze graag zouden afwerpen –, zien wij hen hier als de voorwerpen van Gods tere zorg (2:9-10). Zij worden vermaand niet tegen te spreken, niet te ontvreemden, niet alleen lijdzame onderwerping te tonen, maar 'in alles welbehaaglijk' te zijn. Wat een triomf van de genade in het leven van deze slaven, die vaak onrechtvaardig moesten lijden. De genade verbond hun harten door sterke banden met God, maakte hen toegankelijk voor Zijn liefde en liet hen van Hemzelf genieten.

De droevigste gevolgen van de zonde konden niet verhinderen dat de liefde van God zich tot hen neerboog en zich aan hen openbaarde. Dit maakt hen geschikt om God te dienen, alsook hun aardse meesters met grote trouw te dienen. God had hun een plaats gegeven als Zijn kinderen, met alle voorrechten die daaraan verbonden zijn. Dat kon niemand van hen afnemen. Christus Zelf had Zich vernederd en de gestalte van een Slaaf aangenomen. Hij is gehoorzaam geworden tot de dood aan het kruis. Wat een liefde, wat een diepe vernedering voor Hem, Die God Zelf is. Wie kan de diepte van Zijn vernedering peilen, en de grootte van Zijn gehoorzaamheid? Alleen het oog en het hart van God. Deze slaven waren gekocht door het bloed van Christus, door de waarde van Zijn dood. Door de kracht van Zijn opstanding hadden zij deel aan de genade en de liefde van God, en aan al Zijn zegeningen, naar het raadsbesluit van God vóór de tijden van de eeuwen.

Door een trouw en toegewijd gedrag, kalmte in het lijden, rust in de geest en onderworpenheid van hart tegenover hun eigen meesters, zal hun gedrag de kracht tonen van de leer van onze Heiland-God en die in alles versieren (2:10). Want 'het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen, en het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen' (1 Kor. 1:27-29).

Hoe mooi is het christelijk geloof! Wat een kracht om het hart te leiden, het gelukkig te maken, zelfs in lijden, het te onttrekken aan het kwaad en te vormen

voor het goede. Niet door de eigen wil, maar door de rijke en machtige genade van God, die de zonden heeft weggenomen, de bezoedeling heeft gewassen, ons tot een driemaal heilig God heeft gebracht en Hem als onze Vader heeft doen kennen! Hij behandelt ons als Zijn geliefde kinderen, die Hij liefheeft, bewaart, ondersteunt, troost, leidt en leert Hem te dienen hier beneden. En die genade is tot ons gekomen (2:11); ze heeft zich aangepast aan onze toestand, wat onze leeftijd, onze plaats in het gezin of de samenleving ook is.

Ze onderwijst ons onze plichten trouw te vervullen naar Gods gedachten. In plaats van een geest die alles nivelleert en degenen benijdt die boven ons staan, een geest van onafhankelijkheid tegenover de mensen aan wie wij eerbied en gehoorzaamheid verschuldigd zijn, of van superioriteit ten opzichte van ondergeschikten, leert de genade ons onze plichten te doen in een geest van zachtmoedigheid, opoffering, meegevoel en afhankelijkheid. Ze laat ons bewegen in ons eigen milieu, terwijl ze wrijving vermijdt en met wijsheid alles in praktijk brengt wat bijdraagt aan de goede harmonie en het gemeenschappelijke geluk.

Het past ons in de tegenwoordige tijd dus om als volgt te leven:

- ‘ingetogen’ wat onszelf betreft, ons bewarend voor alles wat het vlees opwekt.
- ‘rechtvaardig’ wat anderen betreft, ervoor zorgend aan eenieder te geven wat hem verschuldigd is, zonder te eisen dat ons gerechtigheid bewezen wordt.
- ‘godvruchtig’ wat God betreft, tot Wie onze liefde moet uitgaan en voor Wie ons hele leven met ontzag moet zijn vervuld (2:12).

Hoe zorgvuldig moeten wij onrechtvaardige voorkeuren in onze relaties vermijden, waardoor de liefde verkoelt. Het grote heil, waarvan de Heer Jezus de Bewerker is, staat hier voor onze aandacht. Spoedig zal het voleindigd worden. Wij verwachten onze grote God en Heiland (2:13). Hier op aarde heeft Hij een volmaakt heil tot stand gebracht, dat ons deel is. Hij heeft al onze betrekkingen met God geregeld. Nu wil Hij ons bij Zich hebben, en aan Hem gelijk maken. Hij wil dat Zijn hart en ook het onze gelukkig is in het Vaderhuis. Hij komt ons halen, opdat wij voor altijd bij Hem zijn, ‘voor altijd met de Heer’.

Daarna zal Hij in Zijn heerlijkheid verschijnen. En wij zullen met Hem zijn in de toekomstige wereld, die gevestigd wordt als resultaat van het werk dat Jezus op het kruis heeft volbracht. Alles berust op de waarde van Zijn vergoten bloed, toen Hij tot zonde werd gemaakt. Als gelovigen zijn wij met God verzoend, in het lichaam van Zijn vlees door de dood; en wij verwachten het ogenblik dat alle dingen met God verzoend zullen zijn door het bloed van het kruis. Spoedig zal in de Naam van

Jezus 'elke knie zich buigen van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader' (Fil. 2:10). Op aarde werd Hij veracht en vernederd, maar Zijn liefde ging tot aan het einde. Wij zijn de voorwerpen van die liefde, waarmee 'Hij Zichzelf voor ons heeft gegeven, opdat Hij ons van alle wetteloosheid verlost en Zichzelf een eigen volk reinigde, ijverig in goede werken' (vs. 14).

Hij heeft al onze schuld voor God op Zich genomen, ons verlost van alle wetteloosheid, van de macht van de zonde, opdat wij met toewijding het goede zouden doen met een hart dat geniet van alles Hij voor ons heeft gedaan en wat wij voor Hem zijn als 'een eigen volk'. Zijn liefde spoort ons aan met ijver te wandelen in goede werken, 'die God tevoren heeft bereid, opdat wij daarin zouden wandelen' (Ef. 2:10). De liefde van Christus dringt ons, en God verlangt dat wij trouw en toegewijd zijn, terwijl de mensen in de wereld hun voldoening zoeken in de gemakken van de tegenwoordige tijd. De eisen en de doeleinden van de moderne beschaving, die min of meer binnen het bereik van allen zijn, vullen het hart van de mens zonder God; terwijl wij Christus toebehoren, Die Zichzelf voor ons heeft gegeven. Zijn liefde alleen is in staat ons hart te vullen, tot overvloed toe. Ze gaat de kennis ver te boven.

Titus 3

Behalve de huiselijke plichten hebben wij ook nog andere betrekkingen met de mensen (3:1). Aan overheden en machten boven ons, door God aangesteld, moeten wij ons onderwerpen in gehoorzaamheid aan God. 'Zij die weerstaan, zullen oordeel voor zichzelf ontvangen'. Niet alleen om de toorn, maar ook om het geweten is dit nodig, voor zover men ons tenminste niet verplicht om God ongehoorzaam te zijn (Hand. 5:29). Voor ons komt alle gezag van God, en aan Hem zijn de overheden verantwoordelijk. Het dient tot ons welzijn, en voor het handhaven van de orde, 'tot straf voor wie het kwade bedrijft...tot lof van hen die goed doen'. Zonder gezag zou het niet mogelijk zijn te leven in een wereld van zonde, en wij danken God dat de overheid 'het zwaard niet tevergeefs draagt'.

Ons natuurlijk hart is vol dwaasheid en zonde, opstand, weerspanning en geweld. Gods genade alleen heeft ons getrokken uit deze treurige toestand, om ons onderwerping en gehoorzaamheid te leren en 'tot alle goed werk' geschikt te zijn. De geest van zachtmoedigheid kan ons zelfs onrecht en geweld laten verdragen. 'Want ook wij waren vroeger onverstandig, ongehoorzaam, dwalend,

aan allerlei begeerten en genietingen verslaafd, in boosheid en afgunst levend, verfoeilijk en elkaar hatend' (3:3).

In die toestand heeft de genade ons gevonden en ons eruit getrokken; de wereld bevindt zich nog steeds hierin. Gods genade alleen heeft ons verlost; dat helpt ons de beproevingen te verdragen waaraan we in de wereld zijn blootgesteld. Spoedig is dit voorbij, want wij hebben een deel en erfenis in een betere wereld; daarom kunnen wij het onrecht verdragen. Als voorwerpen van de goedheid van God, van een Heiland-God, genieten wij van die goedheid en zullen onze relaties met anderen daarvan het stempel dragen.

In de gave van de Heer Jezus zijn 'de goedertierenheid en de mensenliefde van God, onze Heiland, verschenen' (3:4; Joh. 3:16). Ja, God is liefde, dat kunnen wij als verlost en zeggend. Hoewel wij ons in dezelfde toestand bevonden als andere mensen, heeft Hij ons liefgehad en tot de zekerheid van het heil gebracht als voorwerpen van Zijn soevereine genade. In onze afdwalingen en zonden heeft Zijn barmhartigheid ons verdragen, zoals ze nog steeds de mensen verdraagt die zich erin bevinden. Dat is voor ons een machtig motief om barmhartig te zijn jegens anderen.

Om ons in relatie met Hemzelf te brengen, heeft God Zich niet alleen met onze uiterlijke toestand maar ook met onze innerlijke toestand moeten bezighouden. Want het hart is de zetel en bron van alle kwaad. God heeft ons de nieuwe geboorte geschonken door water en Geest (3:5-6). Anders hadden wij Hem niet leren kennen; of andere nieuwe gedachten kunnen krijgen en evenmin geschikt gemaakt zijn om voor eeuwig verlost te zijn. Zeker, Hij wil ook ons praktische leven reinigen, ons bevrijden van verkeerde gewoonten, van een wereldse manier van denken. Zodat ons leven in overeenstemming is met Zijn heiligheid, met de heerlijkheid van Christus, die in de wedergeboorte gezien zal worden, wanneer de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid (Matt. 19:28).

Dan zal de volle ontplooiing van het eeuwige leven plaatsvinden, waarvan wij erfgemaken zijn geworden volgens onze hoop (3:7). De regering van de toekomstige wereld waartoe wij behoren, de wereld naar Gods gedachten, waarin wij onze erfenis hebben, zal dan in de handen van Christus worden gelegd. Dan zal Zijn heerlijkheid worden gezien, terwijl op aarde alleen schand en smaad Zijn deel was. Alle vruchten van het werk van Zijn genade in ons zullen tot Zijn eer worden gezien – alles wat wij voor Hem mogen doen, ook al is het nu in zwakte, in het genot van Zijn liefde. Doordat wij de beginselen kennen, waardoor de toekomstige wereld zal worden bestuurd, moeten wij die principes in heel ons doen en laten nu reeds navolgen. We zullen met niets anders tevreden zijn, en al onze daden moeten

het stempel ervan dragen. Zo zullen wij het karakter van vreemdelingen en pelgrims tonen te midden van mensen die hun eigen gedachten volgen, en die proberen de wereld te verbeteren die Christus heeft verworpen. De mens zoekt telkens iets nieuws, maar zodra hij het bezit is zijn hart leger dan ooit.

De Heilige Geest waardoor de nieuwe geboorte is bewerkt, is rijkelijk over ons uitgestort (3:6). Dit is gebeurd na de verhoging van Christus aan de rechterhand van God. De Geest werkt in ons, in de nieuwe natuur die wij hebben ontvangen, om onze harten op Christus te richten en op alle dingen waarvan Hij het Middelpunt is. Ons hart, ons leven, ons doen wordt door Zijn machtige werking gevormd in overeenstemming met de toekomstige wereld. Onze wensen zullen pas ten volle zijn vervuld, wanneer Christus Zijn plaats als Hoofd van alle dingen zal innemen.

Gerechtigd door de genade van Jezus Christus, onze Heiland, genieten wij reeds nu het eeuwige deel dat ons toebehoort, in de heerlijke toekomst die voor ons ligt (3:7). Door het geloof weten wij wat goed is naar Gods gedachten en kunnen wij goede werken in praktijk brengen, doen wat goed en nuttig is voor de mensen, met liefde en toewijding voor het verlorene (3:8). Want God heeft ons alles gegeven wat nodig is, om ons hierop toe te leggen in de vrede en vrijheid van Zijn genade.

De godsdienstige mens ontplooit activiteiten naar zijn eigen gedachten, om een gerechtigheid te verwerven waarop hij zich kan beroemen. Daartoe bedient hij zich van de inzettingen die God vroeger heeft gegeven aan de mens in het vlees, maar door de toevoeging van zijn eigen gedachten kan hij ze alleen maar verdraaien. Dan worden het nutteloze en 'dwaze twistvragen, geslachtsregisters, ruzie en twisten over de wet' (3:9). Die moet de christen vermijden, omdat ze het vlees opwekken en de godsvrucht schaden. En als iemand in de dingen die God ons heeft geschonken als ons deel en onze vreugde, zijn eigen beperkte gedachten daarboven wil stellen op een manier die christenen berooft van wat door genade hun deel is, bederft hij de waarheid en rooft hij wat Christus toebehoort. Als we gedaan hebben wat de liefde voorschrijft, blijft er alleen maar over zo iemand te houden voor wie hij is, in de wetenschap dat hij 'afgeweken is en zondigt, terwijl hij door zichzelf veroordeeld is' (3:10-11). De waarheid van God is ons gegeven, opdat wij die eenvoudig in zijn geheel zouden aannemen en wij ervan zouden genieten.

Wat de arbeiders van de Heer betreft, die in Zijn dienst staan tot welzijn van de Zijnen (3:12-14), leert de genade ons – wie ze vroeger ook geweest mogen zijn – om hen te helpen in hun dienst, zodat ze bemoedigd worden. Het is van belang te voorzien in hun verschillende noden, doordat we ons herinneren dat er

verscheidenheid in genadegaven is en het toch dezelfde Heer is. En er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt (1 Kor. 12:4-6). Zo zullen wij in alles vrucht dragen voor God.

Moge de Heer, Die ons gekocht heeft met de prijs van Zijn bloed, ons laten genieten van Hemzelf en Zijn genade, opdat wij Hem dienen naar Zijn gedachten, waar wij ook leven en in al de diverse relaties waarmee wij te maken hebben. Zodat wij nederig, eenvoudig, toegewijd en gehoorzaam zijn, en gebruik maken van Zijn genade. Het is ons heerlijk voorrecht ons leven, onze kracht, onze werkzaamheid voor Hem te besteden in afwachting van de dag van Zijn heerlijkheid.

OudeSporen 2020

